

ORDENANÇA REGULADORA DEL MEDI RURAL DEL TERME MUNICIPAL DEL VERGER

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS (OBJECTE I VIGÈNCIA).

ARTICLE 1. OBJECTE.

És objecte d'esta ordenança la regularització dels usos i costums que, dins de l'àmbit rural es practiquen en el terme municipal del Verger, per a adequar-los al marc social actual, tot això sense perjudi de les funcions de cooperació, col·laboració i informació recíproca que han de presidir les relacions entre l'Ajuntament i les administracions amb competència sectorial en les matèries a què al·ludix esta ordenança, d'acord amb allò que preveuen l'article 56 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, i l'article 140 de la Llei 40/2015 de 1 d'octubre, del Regim Jurídic del Sector Públic.

ARTICLE 2. VIGÈNCIA.

1. Esta ordenança entrarà en vigor d'acord amb el que estableix l'article 70.2 de la Llei 7/1985 de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, i s'ha d'aplicar fins que no siga derogada, suspesa o anul·lada.
2. El Consell Agrari Municipal del Verger, a la vista de les dades i resultats que proporcione l'experiència en l'aplicació d'esta ordenança, haurà de proposar al Ple de l'Ajuntament totes les reformes que convinga introduir-hi.

TÍTOL II. REGULACIÓ D'USOS I COSTUMS. EL CONSELL AGRARI MUNICIPAL I LA COMISSIÓ DE VALORACIÓ.

ARTICLE 3. PRESUMPCIÓ DE TANCAMENT DE FINQUES RÚSTIQUES.

A l'efecte de l'aplicació d'esta ordenança, i en relació a tercers, i sempre que no conste la tolerància o consentiment del propietari de manera expressa o tàcita, tota finca rústica o amb la classificació de sòl no urbanitzable del terme municipal es considera tancada i delimitada sobre la base de la informació que es desprenga de l'Oficina del Cadastre Virtual dependent del Ministeri d'Economia i Hisenda, encara que materialment no ho estiga, com d'altra banda s'establix en el Codi Civil.

ARTICLE 4. PROHIBICIONS.

1. A l'efecte de l'aplicació d'esta ordenança i sempre que no conste la tolerància o el consentiment del propietari de manera expressa o tàcita, està prohibit en les finques rústiques o agrícoles, en els seus annexos i servituds, segons la presumpció establida en l'article anterior, el següent:

- A) Entrar a arreplegar restolls, branques, troncs o palla.
- B) Entrar a arreplegar cítrics, hortalisses, verdures, fruites o qualsevol tipus de fruit, hagen caigut o no, branques per a empelts o qualsevol altre fruit.
- C) Travessar finques alienes qualsevol que siga el mètode que s'empere.
- D) Produir danys quan es regue en finques o camins per sorregades.
- E) Caçar o dur a terme pràctiques d'ensinistrament de gossos en l'àmbit de la delimitació del vedat, fins que no es recullen les collites.
- F) Dur a terme pràctiques esportives de qualsevol índole, a excepció de les tradicionals d'àmbit cultural com el denominat tir i arrossegament de cavalleries autoritzades expressament per escrit pel propietari de l'immoble, així com les que disposen de llicència municipal d'activitat, inclús de caràcter temporal. Esta prohibició no comprén les pràctiques esportives de caràcter individual denominades fúting i ciclistes de diferents modalitats, les quals sempre poden fer-se en camins d'ús públic amb la senyalització de seguretat deguda.

2. El propietari que es considere afectat per alguna d'estes conductes o per altres que estime que han reportat dany o perjudici a la seua propietat, pot denunciar els fets a través de la forma establida en l'article 5.1 d'esta ordenança, sense perjudici que puga exercitar altres accions que li assistisquen en dret.

3. Es consideren excepcions per drets adquirits respecte de les prohibicions d'este article, els que assistixen als ramaders en el període de restollar sempre que es desenvolupen dins dels usos tradicionals, per la qual cosa poden entrar-hi amb els ramats després de retirada la collita segons el tipus de cultius de què es tracte, amb autorització del Consell Agrari Municipal.

ARTICLE 5. COMISSIÓ DE VALORACIÓ O RECLAMACIONS.

Dins del Consell Agrari Municipal del Verger s'ha de crear una Comissió de Valoració o Reclamacions, que pot actuar com a àrbitre amb subjecció al que preveu la Llei 60/2003, de 23 de desembre, per a resoldre disputes i controvèrsies.

En el cas de no haver-hi acord entre els contendents, s'ha de seguir la tramitació que s'expressa a continuació.

Formulada una denúncia o reclamació pel propietari, s'ha de requerir al presumpte infractor que comparega davant de la Comissió de Valoració o Reclamacions composta per membres del Consell Agrari, els quals actuen com a pèrits pràctics i així han de determinar els danys causats i la seua valoració, d'acord amb l'ús i costum de bon llaurador i segons el seu parer, i s'ha d'alçar acta, en què s'ha de fer constar:

Dia, mes, any i lloc de la valoració.

Persones que hi intervenen.

Danys, perjudicis i sostraccions ocasionades.

Criteri de valoració.

Quantificació dels danys ocasionats.

Firma de les persones que hi intervenen i que donen fe de l'acte.

L'actuació del Consell Agrari en estos actes té el caràcter d'arbitratge entre les parts per a la resolució extrajudicial i equitativa del conflicte plantejat. En el cas de no haverhi acord entre els propietaris, o si a criteri de la Comissió els fets revestixen caràcters que puguen ser considerats com a delictes o faltes, el propietari o propietaris afectats poden dirigir la denúncia al jutjat d'instrucció competent.

Igualment, estes actuacions, a criteri dels membres de la Comissió de Valoració o Reclamacions, amb independència que els propietaris afectats exercisquen els seus drets, poden remetre l'informe corresponent al jutjat d'instrucció competent.

TÍTOL III. SERVEIS DE VIGILÀNCIA RURAL.

ARTICLE 6. FUNCIONS DEL SERVEI DE VIGILÀNCIA RURAL

Les funcions de vigilància rural, mentres no s'haja constituït el servei per personal destinat o dependent del Consell Agrari Municipal les duen a terme els membres del cos de la Policia Local del Verger, ja que impliquen l'exercici d'autoritat; i una vegada constituït el Servei de Guarderia Rural, este l'ha de coordinar la Policia Local en virtut de l'article 16 de la Llei de la Funció Pública Valenciana.

Són funcions de vigilància rural les següents:

1. Vetlar pel compliment de les disposicions que dicten la Unió Europea, l'Estat, la Comunitat Autònoma o el mateix Ajuntament del Verger, relatives a la conservació i millora de la naturalesa, medi ambient, recurs hidràulics, riquesa cinegètica, piscícola, agrícola, forestal, i de qualsevol altra índole que estiga relacionada amb els temes rurals i mediambientals, inclús la pràctica de la caça i pesca.
2. Garantir el compliment de les ordenances, reglaments i bans de l'Ajuntament, en l'àmbit de la seua actuació.
3. La vigilància i protecció del patrimoni municipal pel que fa a les parcel·les situades en sòl no urbanitzable o rústic, els espais públics rurals, així com la delimitació i demarcació del terme municipal per a la seua conservació íntegra.

4. Protegir l'hàbitat rural i les espècies i classes de flora i fauna del terme municipal, amb atenció especial a aquelles que es troben en via d'extinció, així com l'atenció especial a la conservació i protecció de la Segària i la Sortanella, dels barrancs i canals del seu àmbit.
5. Fer el seguiment de cultius, plagues, factors climatològics adversos, etc, en l'agricultura com en la ramaderia, amb la finalitat d'aportar dades i estadístiques a les administracions i entitats competents.
6. Vigilar i atendre la xarxa de comunicacions rurals (pistes, camins, senderes, ponts, guals, etc.) dels desnivells naturals (canals, barrancs, rambles, etc.) i de les aigües incontrolades que puguen afectar la seua integritat, així com, vigilar els abocaments incontrolats, tant sòlids com líquids, que molesten i danyen el camp i el ramat.
7. Cooperar en la resolució dels conflictes privats que es produïsquen en el medi rural, quan siguen requerits per a fer-ho, tenint en compte les competències de la Comissió de Valoració i Reclamacions.
8. Controlar i fer el seguiment de totes les activitats que es duguen a terme i que estiguen qualificades d'especial protecció agrícola, forestal, paisatgística o ecològica pel Pla General d'Ordenació Urbana o altres instruments d'ordenació i protecció.
9. Emetre els informes que els siguen requerits pels òrgans administratius i autoritats municipals.
10. Denunciar a l'autoritat les infraccions de caça, les epizoòties i d'apicultura.
11. Proporcionar auxili en els casos d'accident, catàstrofes o calamitats públiques i participar en la forma prevista en les lleis en l'execució dels plans de Protecció Civil o en el pla d'emergències que s'establisca.
12. Supervisar els aprofitaments de qualsevol tipus concedits per l'Ajuntament o els seus organismes autònoms sobre les parcel·les municipals.

13. Inspeccionar permanentment les activitats comercials, industrials i de servei, legalitzades o no, situades en sòl rústic o no urbanitzable, pel que fa a la repercussió dels processos productius sobre el medi ambient i els recursos naturals, així com els que específicament se'ls encomanen.

14. Controlar i fer el seguiment de totes les activitats que es duguen a terme dins de les zones qualificades com d'especial protecció agrícola, forestal, paisatgística o ecològica per les normes subsidiàries del planejament urbanístic i del Pla General d'Ordenació del Verger i altres instruments d'ordenació i protecció.

15. Dur a terme la pràctica de notificacions, requeriments o inspeccions que determinen els departaments i serveis municipals en l'àmbit del medi rural.

TÍTOL IV. OBRES I CONSTRUCCIONS.

ARTICLE 7. LLICÈNCIES

1. Per a executar qualsevol tipus d'obres, moviments de terra, construccions o instal·lacions en el terme municipal, ja siguen fixes o provisionals, és necessària la llicència municipal prèvia amb informe dels tècnics de l'àrea d'Urbanisme, a excepció dels treballs clàssics de la bona practica agrícola que no comporten l'alteració de les cotes vigents del sòl dels predis i les obres de manteniment i conservació de canalitzacions de rec. És necessari l'informe del Consell Agrari en cas de discrepància.

2. Després de la concessió o denegació de sol·licitud de llicència, esta s'ha de comunicar al Servei de Vigilància Rural, per al seu control, este servei ha d'informar a l'àrea d'Urbanisme de l'Ajuntament sobre la idoneïtat de l'execució de l'autorització o infracció urbanística que es puga produir.

TÍTOL V. DISTÀNCIES I OBRES INTERMÈDIES PER A CERTES CONSTRUCCIONS I PLANTACIONS, AIXÍ COM TANCAMENT DE FINQUES.

ARTICLE 8. DISTÀNCIES DE SEPARACIONS EN EL TANCAMENT DE FINQUES RÚSTIQUES.

A falta d'acord i segons el que preveu la llei, s'ha de respectar el costum tradicional pel que fa a obres, plantacions de bardisses, tanques, tanques de fil d'aram o tanques per al tancament de finques rústiques de manera que no perjudiquen els confrontants, d'acord amb la Llei 5/2014, de 25 de juliol de la Generalitat d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge, i complir les regles següents:

A) TANCAMENT AMB MALLA METÀL·LICA I TELES TRANSPARENTS

En el cas de no posar-se d'acord els propietaris de les finques confrontants per al tancament amb malla metàl·lica o tela, podrà fer-ho un d'ells dins del terreny de la seua propietat, sempre que respecte el molló mitger en tota la seua longitud (fita lliure). En general, el molló mitger o fita ha de ser de 10 centímetres per a la separació de propietats i, si no n'hi ha, s'entén que és d'eixa mesura i que les finques estan delimitades. No es permet el fil d'aram espinós.

S'haurà de deixar una separació d'1 metre de la vora del camí actual per al tancat.

B) TANCAMENT AMB BARDISSES MORTES, SEQUES O DE CANYA

Si no es posen d'acord els propietaris de les finques confrontants per al tancament amb bardisses mortes, seques o de canyes seques, pot fer-ho cada un d'ells dins del terreny de la seua propietat, amb una separació de quaranta centímetres del límit divisor i o del centre del molló mitger. Ha de tenir una alçària màxima de dos metres només en el cas en què faça ombra o produïsca qualsevol altre perjudici al veí confrontant, i s'ha de retirar a més un metre més per cada metre de més elevació, si continua fent ombra o produint un altre perjudici amb la tanca.

A més dels citats 40 centímetres de separació, per a la col·locació de la tanca, si confronta amb un camí i les condicions del terreny així ho exigixen, perquè hi ha talussos o terraplens, també s'ha de deixar cuneta, amb el permís previ del Consell Agrari Municipal.

C) TANCAMENT DE BARDISSES

Si no es posen d'acord els propietaris de les finques confrontants per al tancament amb bardisses, cada u pot fer-ho plantant dins de la seua propietat i amb una separació d'un metre del límit divisor i o centre de molló mitger, fins a una alçària màxima de dos metres, de manera que s'ha de retirar un metre per cada metre de més elevació, només en el cas que faça ombra o produísca qualsevol altre perjudici al veí confrontant.

El propietari de la bardissa està obligat a retallar-la anualment en l'època adequada i oportuna segons el costum per a mantindre l'alçària reglamentària i que les branques i arrels no perjudiquen els predis confrontants.

D) TANCAMENT D'OBRA

Qualsevol propietari pot tancar les seues heretats per mitjà de tanca a nivell del camp, d'acord amb estes condicions:

A) L'alçària de la base d'obra ha de ser de 50 centímetres aproximadament, i la resta ha de ser de tela metàl·lica fins a una alçària màxima de 2 metres.

En el cas que este tancament de tanques altere el curs natural de les aigües pluvials, no es permet l'alçament de base d'obra, o bé, en eixe mur, s'hauran de fer els sobreeixidors corresponents (cada dos metres i amb quaranta centímetres d'obertura), sempre que no perjudique les parcel·les confrontants, l'eixida de les aigües pluvials no s'ha de canalitzar, ja que ha d'evacuar del predi pel sistema d'aigua cavallera.

La base d'obra haurà de ser lluida i s'ha de procurar que harmonitze amb el paisatge i entorn.

B) S'ha de deixar una separació entre heretats de 40 centímetres fins a dos metres i un metre més per cada metre de més elevació, només en el cas que faça ombra o que produïra qualsevol altre perjudici al veí confrontant.

C) S'haurà de deixar una separació de 1 metre de la vora del camí actual.

E) XAMFRANS

En les finques que facen cantó a dos camins rurals o en els límits amb camins amb girs pronunciats o bruscos, és obligatori per a permetre la visibilitat del trànsit, que els tancaments formen xamfrans. El camí ha de quedar el doble d'ample des del seu eix fins al centre del xamfrà.

F) HIVERNACLES

Els hivernacles que es construeixen en les finques s'han de separar com a mínim 1 metre o 1,50 metres del centre del molló mitger, segons el tipus d'hivernacle que es pretenga col·locar.

G) BASSES D'AIGUA

Totes les basses d'aigua que s'executen han de tindre tancat el perímetre amb una tanca metàl·lica de dos metres d'alçària, tenint com a cota zero el seu coronament.

Les basses tenen la classificació següent:

Si la bassa no sobrepassa els 90 cm de la cota del terreny en un perímetre de cinc metres en tots els costats, es considera bassa no elevada.

Si la bassa supera els 90 cm de la cota del terreny o assentament, es considera bassa elevada.

Cal aportar el projecte tècnic sempre que la bassa siga d'obra, així com si té una capacitat igual o superior a 150 m³ de capacitat màxima fins al sobreexidor.

Condicionaments per a les basses que no sobrepassen els 90 cm (no elevades). Les separacions a límits i camins quan es tracte de basses no elevades, han de ser les següents, en funció de l'elevació i capacitat:

- Si és inferior a 150 m³ de capacitat, la distància de separació ha de ser de 2 metres a marges i a camins.
- Si la capacitat està entre 150 i 500 m³, la distància de separació ha de ser de 3 metres a marges i a camins.

- Si la capacitat és superior a 500 m³, la distància de separació ha de ser de 4 metres a marges i a camins.

Condicionaments per a basses que sobrepassen els 90 cm (elevades). Les separacions a límits i camins quan es tracte de basses elevades han de ser les següents, en funció de l'elevació i capacitat,:

- Si és inferior a 150 m³ de capacitat, la distància de separació ha de ser de 2 metres a marges i de 8 metres a camins.
- Si la capacitat és superior a 150 m³, la distància de separació ha de ser de 10 metres a marges i de 16 metres a camins. En tot cas, s'haurà de revestir els murs exteriors de revestiment de pedra natural, a fi de minorar l'impacte paisatgístic.

H) INSTAL·LACIÓ DE PALS

No es permet en sòl públic i camins privats la instal·lació de pals de cap índole, encara que es tracten de servicis públics d'energia elèctrica, telefonia, telègrafs, televisió per cable o d'altres serveis.

I) ALTRES OBRES

1. Per a executar qualsevol tipus d'obra o instal·lació, de les previstes en este capítol, de caràcter fix, provisional o mòbil, o de parets per a canalitzar séquies de desaigüe o séquies, que confronten amb carreteres o camins rurals, s'exigix la llicència municipal prèvia, i per a resoldre-la és necessari l'informe emés pel Consell Agrari Municipal, amb independència dels servicis tècnics municipals, el qual s'ha d'emetre en el termini improrrogable de 10 dies hàbils i s'ha de considerar de caràcter positiu en el cas de silenci administratiu.

2.- En tot cas s'han de respectar les distàncies i les condicions fixades en els decrets del Govern Valencià 37/2001, sobre Mesures per a limitar la pol·linització encreuada de plantacions de cítrics, i 12/1987, sobre Regulació de l'activitat apícola, així com qualsevol altra disposició dictada pels òrgans competents de la Generalitat Valenciana en matèria d'apicultura, pol·linització, tractaments fitosanitaris o la resta de qüestions d'índole agrícola.

TÍTOL VI. LES SERVITUDS.

ARTICLE 9.

Només hi ha servitud de pas, quan esta estiga reconeguda en document públic o privat, sense que el mer transcurs del temps forme el dret de pas. Quan s'haja constituït una servitud de pas i llevat que en el títol no es dispose o resulte una altra cosa, s'ha de presumir que té, com a màxim per a les necessitats del predi dominant, l'amplària que s'indica:

- a) Quan no tinga a la vora cap séquia, ribàs o semblant, l'amplària ha de ser de tres metres i vint-i-cinc centímetres.
- b) Si és recta i té a un costat una séquia, ribàs o semblant i no hi ha perill, l'amplària ha de ser igualment de tres metres i vint-i-cinc centímetres.
- c) Si pels dos costats de la senda hi ha una séquia, ribàs o qualsevol altre obstacle de perill, o tinguera revoltes en el traçat o parets de més de huitanta centímetres, l'amplària ha de ser de vint-i-cinc centímetres més.

L'amplària de les servituds o camins particulars existents, s'ha d'ampliar pels usuaris sempre pagant en proporció a la superfície de les finques a què dona servei.

En la determinació de les indemnitzacions per les servituds, així com en la fixació del preu que s'ha de pagar pel terreny que s'ocupe, pot intervenir el Consell Agrari si les parts no s'han pogut posar d'acord i sempre abans que es determine judicialment.

L'usuari del pas en estes servituds o camins privats té l'obligació de mantindre el camí de pas en condicions òptimes, inclús té el dret de reblir-lo o rebaixar-lo, si pertoca, sempre, per descomptat, que no perjudique el veí o veïns, a fi d'evitar entollaments per reg i pluja, sense la possibilitat de canalitzar aigües al camí o servitud.

La servitud de pas ha de continuar respectant-se encara que discórrega parcialment o totalment per una zona que s'haja qualificat com a urbana.

TÍTOL VII. TRANSFORMACIONS EN FINQUES RÚSTIQUES.

ARTICLE 10. CLASSES

És preceptiva l'autorització o llicència municipal.

Els moviments de terra, poden ser com a conseqüència d'extraccions o reposició de terres sobre el predi original.

Quan a conseqüència d'una transformació es produïska una excavació o elevació de la parcel·la s'han d'observar les normes següents:

- A) S'ha de separar de la parcel·la confrontant 50 centímetres per cada metre d'excavació o reposició fins a aconseguir un màxim de 2 metres.
- B) Si el predi transformat patix una excavació, no es poden construir murs que sobrepassen el nivell del camí que puguen impedir el pas de les aigües naturals.
- C) Si el predi transformat patix una elevació, ha de tenir els suficients sobreexidors perquè les aigües naturals no es queden estancades en el camí afectat.
- D) A més del que disposen els apartats anteriors, s'han de tenir els mitjans suficients perquè el predi transformat no patisca cap tipus de corriment de terres i puga donar curs a les aigües naturals.
- E) S'han de prendre les mesures necessàries perquè el talús perdure i no siga erosionat i el predi no transformat pot reclamar-ne la restitució si el talús deixa de complir totalment o parcialment la seua funció.
- F) Un talús pot ser eliminat sempre que siga substituït per un mur de formigó amb prou solidesa. Les característiques del mur les ha de determinar la llicència municipal preceptiva i s'han d'observar les mesures de separació de l'apartat a) d'este capítol.

G) En el cas d'excavacions o elevacions que superen els 2 metres, el propietari del predi s'ha d'atindre a les normes que, a este efecte, li dicte el Departament d'Urbanisme de l'Ajuntament amb un informe previ del Consell Agrari Local, informe que s'ha d'emetre en el termini improrrogable de 10 dies hàbils i que es considera de caràcter positiu en el cas de silenci administratiu.

H) En els casos en què es limite amb una senda cal l'autorització de la Conselleria d'Agricultura i en el cas de barranc o desaigüe natural que així figure en el Cadastre o que el consideren com a tal els servicis tècnics municipals, cal l'autorització de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer.

TÍTOL VIII. DISTÀNCIES PER A PLANTACIONS, ARBRES AÏLLATS, TALL DE BRANQUES I ARRELS I ARRANCAMENT D'ARBRES.

ARTICLE 11. PLANTACIONS D'ARBRES. UNITAT DE MESURA.

A l'empar del que estableix l'article 591 del Codi Civil, es regulen en este capítol les distàncies de separació per a la plantació d'arbres, tant plantacions, com arbres aïllats, i que són les que a continuació es detallen.

La unitat de mesura que s'estableix per a la determinació de les plantacions d'arbres es el pam equivalent a 22'65 centímetres.

La distància de separació dels arbres que es planten entre les parcel·les confrontants o al costat d'una carretera o camí ha de ser:

- A) 11 pams: ceps i anàlegs.
- B) 12 pams: cítrics, canya, pins, ciprers i tamarits.
- C) 14 pams: fruitals
- D) 15 pams: anouers

E) 21 pams: ametlers, palmera, pistatxos, moreres i figueres.

F) 30 pams: garroferes, oliveres i coníferes o resinoses.

G) En el cas de plantació de canyes, baladre o una altra espècie per a subjecció de talussos, els propietaris els han de mantenir i esporgar.

ARTICLE 12. TALL DE BRANQUES, ARRELS I ARRANCAMENT D'ARBRES.

1. Tot propietari té dret a demanar que s'arranquen els arbres que d'ara en avant es planten o nasquen a una distància de la seua finca menor que l'establida en l'article anterior.

2. Si les branques d'alguns arbres s'estenen sobre una finca o camí confrontant, l'amo d'estos té dret a reclamar que es tallen així que s'estenguen sobre la seua propietat, encara que s'hagen guardat les distàncies assenyalades.

3. Si són les arrels dels arbres veïns les que s'estenen en sòl d'un altre, l'amo del sòl en què s'introdueixen pot tallar-les ell mateix, dins de la seua finca, encara que s'hagen guardat les distàncies assenyalades, també si estes arrels causaren dany a plantacions o obres.

TÍTOL IX. DIPÒSIT DE MATERIALS I ESTACIONAMENT DE VEHICLES, ABOCAMENTS, FOC I MANTENIMENT DE PARCEL·LES.

ARTICLE 13. DIPÒSIT DE MATERIALS EN CAMINS MUNICIPALS

1- Es poden depositar fem, materials d'obres menors i altres efectes en les carreteres i camins rurals per a entrada a les finques particulars, amb caràcter excepcional i sempre que no puga fer-se en l'interior de la mateixa finca, amb un informe favorable del servei de guardes rurals que establisca els dies, l'horari i la senyalització per a la seguretat viària, i en qualsevol cas s'ha de deixar prou pas per al trànsit de persones i vehicles. Són responsabilitat del propietari del predi objecte dels treballs els danys i perjudicis que poguera ocasionar a tercers, així com el manteniment de la senyalització de trànsit establida per este servei de guardes rurals. Quan es tracte d'una ocupació superior a 24 hores de caràcter periòdic, esta ha de tramitar-se com a ocupació de via pública pels servicis municipals.

2-Transcorregut el termini assenyalat pel Servei de Guardes Rural o per la corresponent autorització d'ocupació de via pública, la Brigada d'Obres i serveis pot retirar-los directament, i depositar-los dins de la propietat de l'interessat i/o segons la naturalesa o volum, traslladar-los al depòsit que determine l'Ajuntament a càrrec del sol·licitant de la llicència o autorització. El cost és exigible inclús per la via de constrenyiment, de conformitat amb el que estableix la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3-Prèviament a l'ocupació de camins d'ús públic ha de sol·licitar-se l'autorització corresponent.

ARTICLE 14. ESTACIONAMENT PER A CÀRREGA I DESCÀRREGA EN CAMINS MUNICIPALS.

Els vehicles estacionats en carreteres o camins rurals del terme municipal per a càrrega i descàrrega de mercaderies no han d'entorpir el trànsit rodat i han de deixar prou espai per al pas d'altres vehicles i persones, a este efecte han d'observar les normes del Reglament de Circulació, especialment pel que fa a la senyalització i els propietaris dels vehicles s'han de responsabilitzar dels danys i perjuís que pogueren ocasionar a tercers.

ARTICLE 15. PROHIBICIÓ D'ABOCAMENTS.

1. Està prohibit llançar, depositar o tirar en els caixers públics o privats, rierols, brolladors, barrancs, séquies, desaigües, col·lectors i qualsevol element de la xarxa hidràulica o fluvial, qualsevol tipus d'objectes, llenya, canyes, brosses, pedres, envasos, plàstics, runes, deixalles, fems orgànics o inerts, o qualsevol altre material o element que pugui impedir el pas de les aigües o siga susceptible de degradar l'entorn o el medi ambient. Els envasos de productes tòxics de procedència agrícola s'han de depositar en els contenidors que s'habiliten a càrrec del servei de l'Ecoparc del municipi.

2. Així mateix està prohibit tirar, llançar, depositar fems industrials o domèstics, runes o deixalles o qualsevol altre tipus de residus sòlids o líquids contaminants, en tot el terme municipal, llevat que es faça en abocadors controlats i legalitzats aptes per a l'adob o el residu agrícola.

3. Respecte als purins de les granges porcines i d'una altra índole de procedència animal, l'autorització d'abocament sobre qualsevol predi agrícola amb independència de l'autorització del propietari, ha de tenir l'autorització del Consell Agrari Municipal, el qual ha de coordinar el control dels abocaments a través del Servei de l'Oficina Comarcal de l'Horta Sud de la Conselleria d'Agricultura.

4. En les propietats privades no es permet l'acumulació de qualsevol deixalla, rebuig, producte en desús, o fem, per a evitar que pel vent o per una altra causa pugui ser escampat a propietats confrontants i causar-hi danys així com males olors.

5. Tampoc es permet donar eixida als camins, llits d'aigua i sendes d'ús públic o particular, així com a parcel·les de titularitat pública o particular, a aigües procedents de piscines, aigües residuals de piques, llavadors, excusats, o qualsevol altre abocament d'indústries disperses pel camp. Estes aigües han de ser absorbides o conduïdes a pous sèptics o femers situats en l'interior de les finques, els quals han d'estar condicionats degudament i s'han de poder buidar.

ARTICLE 16. FER FOC EN LA FINCA PRÒPIA.

Per a fer foc o cremar restolls en la finca pròpia cal ajustar-se al que disposa la legislació aplicable, en particular al Pla de Cremes d'este terme municipal que s'edita anualment per la Conselleria d'Agricultura en coordinació amb la Conselleria de Medi Ambient i Prevenció d'Incendis Forestals.

ARTICLE 17. CONSTRUCCIÓ DE CREMADORS.

Els propietaris que desitgen construir cremadors en les seues parcel·les, han de retirar-se 5 metres del límit de propietats o camins. Quan es confronte amb parcel·les de plantacions d'arbres per a fusta o de risc d'incendi, la distància per a construir els cremadors, llevat que l'Administració competent en el tema dicte altres normes a este efecte, ha d'establir-se en proporció al perill existent. Els cremadors ja construïts que puguen resultar perillosos per la ubicació, han d'adequar-se al que estableix esta ordenança o al que indiquen el Consell Agrari i el Departament d'Urbanisme de l'Ajuntament.

ARTICLE 18. MANTENIMENT DE PARCEL·LA.

1. Els propietaris de finques rústiques classificades per tant de sòl no urbanitzable, tenen els deures següents:

A) Conservar el sòl i mantenir la massa vegetal d'acord amb l'equilibri mediambiental, en el seu ús i en les condicions precises perquè no es produïska o incremente el risc d'erosió, incendi, inundació i contaminació, no es produïska perill per a la seguretat o salut pública i per a evitar qualsevol pertorbació mediambiental o danys o perjuís a tercers o a l'interés general.

B) Permetre o cedir a càrrec del pressupost del Consell Agrari Municipal del Verger amb el conveni o cessió previs, dur a terme les labors de replantació o reforestació de la vegetació arbòria o vegetal autòctona en tota la superfície dels terrenys que l'hagen perduda com a conseqüència de deixar de cultivar-la, d'incendi, desastre natural o acció humana no autoritzada degudament, i i que el Consell assumisca els costos de l'Impost sobre Béns Immobles de Naturalesa Rústica i anàlegs de cotització obligada sobre el predi que es meriten.

C) Complir els plans o normes establides per les conselleries competents en matèria d'agricultura, medi ambient i cultura, així com per les administracions sectorials, d'acord amb la legislació específica per al bon funcionament de les obres i serveis públics. A este respecte han de facilitar en els terrenys de la seua propietat l'execució dels treballs necessaris amb este fi públic, sense perjuí de les compensacions i indemnitzacions que els corresponguen.

D) Mantindre les construccions o oficis -inclús els annexos- en condicions de seguretat, salubritat i decòrum, i dur a terme els treballs i obres necessàries per a conservar-hi o rehabilitar-hi les condicions imprescindibles d'habitabilitat o ús efectiu que els són pròpies, en els termes que preveu la legislació urbanística, d'ordenació de l'edificació i del patrimoni cultural.

E) Destinar el sòl als usos previstos per l'ordenació del territori o urbanística i autoritzats per les normes sectorials o el Pla General d'Ordenació vigent en el municipi del Verger i llevar les càrregues imposades per al lícit exercici de les activitats que pogueren autoritzar-se.

F) Abstindre's d'efectuar actes o activitats que puguen contaminar la terra, l'aigua o l'aire, de conformitat amb el que preveu la legislació aplicable, la informació de la qual es determina en els manuals d'ús dels productes que s'han de tractar amb la col·laboració del Consell Agrari davant de qualsevol dubte o interpretació d'un ús adequat.

G) Abstindre's de dur a terme actes de segregació o divisió de terrenys i actes jurídics de parcel·lació o determinació de l'ús de finques en contra del que estableix la legislació agrària, forestal, i urbanística, que sobre sòl no protegit sobre parc natural ve determinat en les normes del Pla General d'Ordenació Urbana, fins i tot si eixe acte es fa en documents privats.

H) No tolerar, permetre, consentir o autoritzar abocadors il·legals o incontrolats que hi hagen o puguen haver-hi en terrenys de particulars i han de col·laborar amb els poders públics per a detindre'ls i per a la posterior restauració del medi ambient pertorbat. La propietat pot optar per a evitar el seu establiment incontrolat i la possible sanció a les condicions de cessió de l'apartat b) d'este article.

I) Tenint en compte que els ribassos i talussos són propietat del predi superior, encara que el tancament del camp es faça per la part superior, els seus manteniment i neteja són a càrrec del propietari.

2. L'Ajuntament i el mateix Consell Agrari Municipal, l'Administració General de l'Estat a través del Servei de Protecció a la Naturalesa de la Guàrdia Civil, així com els òrgans de la Generalitat Valenciana competents en la matèria, han de vetlar per mitjà de l'exercici de les seues competències i en execució de les competències que legalment els corresponguen i les previstes pel règim de protecció de la legalitat i la disciplina urbanística, pel compliment dels deures anteriors. A este efecte han de dictar ordres d'execució i iniciar els procediments sancionadors que pertocuen.

ARTICLE 19. ABANDONAMENT DE PARCEL·LA

Es considerarà una finca rústica en estat d'abandó aquella que reunisca algunes d'aquestes característiques:

1. Aquelles parcel·les on hi ha vegetació espontània i adventícia, on prolifera la brossa, on hi ha arbres, arbustos i matolls plurianuals, que envaeixen la superfície de cultiu. Absència de llaurat, de cultiu en producció i de les seues tasques (sembra, poda, rec, control de plagues o collita).

2. Aquelles on les instal·lacions mecàniques per al cultiu estan en desús o han sigut eliminades, on queden arbres d'antics cultius en estat d'abandonament, sense els treballs de manteniment adequats, secs o amb plagues descontrolades.
3. Aquelles on el creixement descontrolat de vegetació siga similar al d'un paisatge silvestre incompatible amb el cultiu.
4. Aquelles on hi haja abocaments descontrolats i no hi haja cura del sòl, i que hi haja un risc d'erosió, incendi, inundació o contaminació, que pugja pertorbar l'equilibri mediambiental o causar danys a tercers o a l'interés general.

ARTICLE 20. DANYS A PROPIETATS CONFRONTANTS.

Els propietaris de parcel·les rústiques que per abandó del cultiu o per tindre solars abandonats confrontants amb terrenys rústics que causen danys a les terres cultivades, bé per escampada de llavors, de males herbes o per plagues procedents dels terrenys abandonats, estan obligats a netejar eixos terrenys i a pagar els danys que hagen causat en les parcel·les cultivades.

TÍTOL X. AIGÜES DE REG.

ARTICLE 21. RESPONSABILITAT DEL CURS DE LES AIGÜES DE REG.

Excepte prova en contra es consideren responsables del curs de les aigües de reg i del dany que puguen produir:

- A) Les entitats de gestió de la captació, conducció i distribució de les aigües, amb independència del règim d'explotació.
- B) Els propietaris de les finques on vaja destinat o es faça el reg.

ARTICLE 22. RESPONSABILITAT DE LES CANALITZACIONS.

1. Excepte prova en contra es consideren responsables de les canalitzacions i del seu estat de conservació:

A) Les comunitats de regants, propietaris de pous o de brolladors d'aigua, societats de transformació, o qualsevol altra persona jurídica que siga titular de les canalitzacions de captació i distribució general.

B) Les persones físiques o jurídiques titulars de la canalització de recepció de la de distribució general.

2. En el cas d'accident o dany a tercers, inclús sobre carreteres o camins municipals, en són responsables els titulars.

3. Els serveis tècnics municipals, han de determinar la profunditat i característiques de tota canalització, en previsió de les ruptures possibles, el manteniment i la seguretat del trànsit rodat i han d'informar el Consell Agrari Municipal després de concedir o denegar la sol·licitud de llicència, la qual cosa s'ha de comunicar al Servei de Vigilància Rural, per al seu control, i este servei ha d'informar l'Àrea de Disciplina Urbanística de l'Ajuntament sobre la idoneïtat de l'execució de l'autorització o de la infracció urbanística que puga produir-se.

ARTICLE 23. PROHIBICIÓ DE L'ABOCAMENT D'AIGÜES A CAMINS I ELEMENTS ANNEXOS.

1- Queden prohibits els desaigües, sobreexidors, canalitzacions o altres construccions per les quals l'aigua de reg o les aigües pluvials aboquen sobre carreteres o camins, així com qualsevol actuació que, inclús per negligència, cause estos mateixos efectes.

2- Es considera infracció administrativa l'abocament d'aigües a les carreteres i camins de titularitat pública, així com a les finques d'altres propietaris, la qual cosa comporta la sanció corresponent, a més d'haver de reparar el dany causat.

TÍTOL XI. CAMINS MUNICIPALS.

ARTICLE 24. CLASSIFICACIÓ DELS CAMINS.

Amb total observança del que preveu la Llei Valenciana 6/1991 de 27 de març i sense perjudi de la legislació sectorial aplicable, s'entén a l'efecte d'esta ordenança que són carreteres, camins i pistes rurals, tots aquells de domini públic municipal i d'ús comú general susceptibles de trànsit rodat que discórreguen pel terme municipal. Quan travessen terrenys classificats de sòl urbà o urbanitzable o per nuclis de població identificats en sòl no urbanitzable, els trams afectats tenen la consideració de carrers o viaris d'accés a les parcel·les, amb el tractament propi d'estos.

ARTICLE 25. SERVITUD DE PAS.

Només hi ha servitud de pas quan esta estiga reconeguda en document públic o privat, sense que el mer transcurs del temps comporte el dret a passar. Quan s'haja constituït una servitud de pas i llevat que en el títol no es dispose o resulte una altra cosa, s'entén que té, com a màxim, per a les necessitats del predi dominant, l'amplària que s'indica:

- A) Quan no té al costat cap séquia, ribàs o semblant, l'amplària ha de ser de tres metres i vint-i-cinc centímetres.
- B) Si és recta i té a un costat una séquia, ribàs o semblant i no hi ha perill, l'amplària ha de ser igualment de tres metres i vint-i-cinc centímetres.
- C) Si pels dos costats de la senda, hi ha una séquia, ribàs o qualsevol altre obstacle de perill, o tinga revoltes en el traçat o parets de més de huitanta centímetres, l'amplària ha de ser de vint-i-cinc centímetres més.

Els usuaris poden augmentar l'amplària de les servituds o camins particulars existents, sempre que paguen en proporció a la superfície de les finques a què dona servei.

En la determinació de les indemnitzacions per les servituds, així com en la fixació del preu que s'haja pagar pel terreny que s'ocupe, pot intervindre el Consell Agrari si les parts no s'han pogut posar d'acord i sempre abans que es determine judicialment.

L'usuari del pas en estes servituds o camins privats té l'obligació de mantindre el camí de pas en condicions òptimes, inclús té el dret d'omplir-lo o rebaixar-lo si és el cas, sempre, per descomptat, que no perjudique el veí o veïns, a fi d'evitar entollades per reg i pluja.

La servitud de pas haurà de continuar respectant-se encara que discórrega parcialment o totalment per una zona que s'haja qualificat com a urbana.

ARTICLE 26. CLASSIFICACIÓ DELS CAMINS MUNICIPALS, AMPLÀRIES I DISTÀNCIES DE SEPARACIÓ DELS TANCAMENTS.

1. CLASSIFICACIÓ.

A) DE PRIMERA CATEGORIA

Són tots els radials que partixen del nucli urbà, els que creuen transversalment el terme, els que separen polígons cadastrals i els que així resulten catalogats de manera expressa.

En tota la seua longitud, han de tenir una amplària mínima de sis metres, dins d'esta mesura s'ha d'incloure una cuneta mínima de 50 centímetres a cada costat, i han d'observar, si és el cas, els camins classificats de vies pecuàries respecte de l'ample de calçada establert en la seua classificació de data de 12 d'agost de 1987 per la Conselleria d'Agricultura i Pesca de la Generalitat Valenciana.

Els tancaments de finques particulars que recaiguen a estos camins hauran de retirar-se un metre.

Denominació: camí del la Creu; camí de Pego, camí de Xàbia, camí Cremadella, camí de Calvari, camí Salobres , camí de Santa Fe, camí Sortanelles, camí de la Mar , camí de Mirafior, camí d'Ondara, camí de Vinyals , camí del Xopet, camí de Dénia.

B) DE SEGONA CATEGORIA

Són tots els que servixen d'enllaç o travessia entre els camins de primera categoria i els que així resulten catalogats de manera expressa.

En tota la seua longitud, han de tindre una amplària mínima de 4,50 metres, dins d'esta mesura s'ha d'incloure una cuneta mínima de 50 centímetres a cada costat, i els camins classificats de vies pecuàries han d'observar, si és el cas, respecte de l'ample de calçada el que s'establix en la

classificació de data 12 d'agost de 1987 per la Conselleria d'Agricultura i Pesca de la Generalitat Valenciana.

Els tancaments de finques particulars que recaiguen a estos camins han de retirar-se un metre metres de la vora exterior del camí.

C) DE TERCERA CATEGORIA

Són tots els que no queden inclosos en cap de les dos categories anteriors i els que així resulten catalogats de manera expressa.

En tota la seua longitud han de tindre una amplària mínima de 3,50 metres, s'inclou dins d'esta mesura una cuneta mínima de 50 centímetres a cada costat, i els camins classificats de vies pecuàries han d'observar si és el cas, respecte de l'ample de calçada el que s'establix en la classificació de data 12 d'agost de 1987 de la Conselleria d'Agricultura i Pesca de la Generalitat Valenciana.

Els tancaments de finques particulars que recaiguen sobre estos camins, hauran de retirar-se de la vora exterior del camí.

D) CAMINS SENSE EIXIDA

Els camins que donen accés a parcel·les i no tinguen més eixida que el mateix accés d'entrada, han de tindre com a regla general, i mentres el planejament urbanístic no dispose cap altra cosa, amplària suficient segons les necessitats dels propietaris.

2. ALINEACIÓ I RASANTS.

Els servicis tècnics municipals han d'informar sobre les alineacions i rasants que s'han d'observar en cada camí municipal, en compliment de les categories que se citen en este article, i han d'informar sobre la rasant del camí, a l'efecte de conduir a través de les cunetes les aigües pluvials que produïsquen a caixers públics i les seues servituds, així com d'aconseguir una major visibilitat dels camins.

ARTICLE 27. NORMES GENERALS SOBRE CAMINS MUNICIPALS.

1. PROHIBICIÓ DE VARIAR LÍMITS

Es prohibix distribuir o traslladar els pals o senyals indicadors dels límits de les propietats particulars, camins o del terme municipal.

2. PROHIBICIÓ D'OBSTRUCCIÓ.

Els camins, canals, travessies, braçals i la resta de servituds destinades al trànsit de persones i ramat, no poden tancar-se, obstruir-se ni estretir-se de cap manera. Tampoc es pot edificar dins de les línies de servitud.

Els propietaris de les finques confrontants amb els camins tenen obligació de tallar totes les branques, canyes i males herbes que molesten el trànsit de la via pública.

Les terres, pedres o arbratge que per les pluges o per qualsevol altre motiu de força major, es desprenguen de les finques sobre el camí, les ha de retirar el propietari del camí. En altres supòsits, ha de retirar-les el propietari de les finques.

3. PROHIBICIÓ D'OCUPACIÓ.

No es consentix als particulars incorporar a les seues possessions, en tot o en part, estes vies de comunicació, ni dur a terme construccions, com ara tanques, etc., que facen minvar els drets del comú de veïns.

L'Ajuntament ha de disposar la restitució dels primers al domino públic i la demolició en els segons, la qual cosa ha d'ordenar l'autoritat municipal.

4. PROHIBICIÓ DE CAUSAR DANYS EN CAMINS I SERVITUDS PÚBLIQUES.

Es prohibix causar danys en els camins i servituds públiques, així com extraure'n pedra o arena.

Els assagadors, sendes i abeuradors per al trànsit i ús de ramats s'han de trobar sempre expeditos, i s'han de solucionar les conteses que es susciten sobre reconeixement i delimitacions d'estos, d'acord amb la legislació vigent.

Així mateix, no es permetrà l'arrossegament directe pels camins de brancatges, ferramentes de cultiu, materials de construcció, o qualsevol altre objecte, llevat dels brancatges en les festes patronals.

Els propietaris de les heretats confrontants amb els camins no poden impedir el lliure curs de les aigües naturals o pluvials que d'estos vinguen, fent rases, calçades o col·locant obstacles en el límit de la seua propietat.

5. NORMES DE TRÀNSIT I CIRCULACIÓ.

El trànsit pels camins ha d'estar expedit constantment, sense que hi puga haver-hi cap objecte o cap vehicle que els obstruïska.

En cap punt dels camins es permet deixar soltes les cavalleries o ramat, ni abandonar els vehicles.

Els ramats han de ser conduïts pel centre de les vies dedicades al seu trànsit, sense sobrepassar els límits dels predis immediats. Els infractors d'este precepte han de ser multats o patiran la penalitat que els tribunals els imposen, si causen dany o introduïxen el ramat a plaer en propietat aliena.

Les cavalleries i vehicles que circulen pels camins hauran de fer-ho per la seua dreta i han de deixar la resta de la via per als que porten la direcció contrària.

Quan els camins particulars o de servei d'unes quantes finques estiguen tancats, perquè tots els usuaris hi ha donat consentiment o permís, estos tancaments han de ser perfectament visibles, tant a plena llum, com de nit, per a la qual cosa hauran de contindre elements fluorescents o signes que els distingisquen des de certa distància per a evitar d'esta manera accidents quan s'hi circule. Es pot tancar mitjançant la col·locació de cadenes de qualsevol índole o amb portes, les quals quan s'obriguen no podran invadir el corresponent camí d'ús públic en el cas de ser fronterer.

TÍTOL XII. CESSIÓ DE CAMINS PARTICULARS A L'AJUNTAMENT

ARTICLE 28. NORMES.

Els propietaris de camins particulars que vulguen cedir-los a l'Ajuntament per a classificar-los com a públics, ho han de sol·licitar a este efecte al Consell Agrari, i una vegada sol·licitada la cessió per tots i cada un dels propietaris confrontants al camí, la Comissió de Camins del Consell Agrari Local ha d'emetre un informe en què ha d'indicar si el camí que es pretén cedir complix els requisits establits en els punts següents:

El camí que es pretenga cedir ha de complir com a mínim els requisits indicats en els camins de tercera categoria i tindre eixida a altres camins.

1. El ferm del camí que se cedisca, ha d'estar en perfectes condicions d'ús.
2. La cessió del camí (terreny que ocupa) a l'Ajuntament s'ha de fer en document públic per tots i cada un dels propietaris confrontants al camí sense excepcions.
3. En els camins particulars que se cedisquen a l'Ajuntament, tots els tancaments que resulten dificultosos o perillosos per a transitar-hi, s'han d'adequar segons el que estableix esta ordenança o segons el que acorden el Consell Agrari i el Departament d'Urbanisme de l'Ajuntament, i en aquells tancaments que impedisquen el curs natural de les aigües pluvials, els propietaris hauran de fer els sobreeixidors corresponents (cada dos metres i amb quaranta centímetres d'obertura).

Comprovat que complix les normes establides segons l'informe de la Comissió de Camins s'ha de proposar al Consell Agrari Local perquè transmeta la proposta al Ple de la corporació, el qual ha d'estimar o desestimar la sol·licitud presentada.

TÍTOL XIII. APROFITAMENT DE PASTURES, HERBES I RESTOLLADES

ARTICLE 29. NORMES.

1. L'aprofitament de pastures, herbes i restollades en el terme municipal es regix pel Decret 156/1969, de 6 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de Pastures, Herbes i Restolls, així com per aquelles disposicions que dicte la Generalitat Valenciana i per esta ordenança.
2. Es faculta el Consell Agrari Municipal del Verger a dictar instruccions per a una millor distribució i un repartiment equitatiu d'estos aprofitaments.
3. S'establix el període per a estos aprofitaments com el temps o termini que hi ha des de l'arplega d'una collita fins a l'inici dels treballs de preparació agrícola del predi d'una nova producció.

ARTICLE 30. APROFITAMENT DE PASTURES I DELIMITACIONS.

1. Amb caràcter anual i sobre la base dels aprofitaments que hi ha, el Consell Agrari Municipal ha d'elaborar un Pla d'Aprofitaments de Pastures del terme municipal del Verger, les característiques del qual han d'anar en funció de la capacitat dels aprofitaments, classes, quantitat i tipus de bestiar que les ha d'aprofitar.
2. S'ha de procurar que estos aprofitaments estiguen delimitats o separats per accidents geogràfics del terreny, arquitectònics, vies de comunicació almenys de camins de primera categoria. El sol·licitant s'ha de fer càrrec de l'amollonament en la forma que pertoque.

ARTICLE 31. PROHIBICIONS I CONDICIONS.

1. Es prohibix tota invasió de ramat o de caps de bestiar solts d'un aprofitament a un altre, encara que siga del mateix titular de l'explotació ramadera, així com traure de pasturatge qualsevol ramat o cap de bestiar que no estiga autoritzada amb este fi pel servici d'inspecció veterinària.
2. Llevat de prova en contra es considera responsable dels danys que puguen ocasionar el ramat o els caps de bestiar, el seu propietari dins de l'aprofitament assignat.

3. Els responsables dels ramats han de cuidar amb més cura, en el període d'aprofitaments de pastures, herbes i restollades, que el ramat no produísca cap tipus de dany en les finques particulars o en camins, per a la qual cosa han d'observar el següent:

- A) No es pot entrar en els guarets llaurats i preparats per a la sembra immediata, i en cap cas, quan els terrenys del predi estiguen molls després de pluges intenses i recents.
- B) El ramat haurà d'entrar de manera que no cree ni produísca sendes, assagadors o qualsevol tipus de pas que endurísca de forma contínua el terreny del predi.
- C) No es pot afectar la integritat dels ribassos, murs o cap altre sistema utilitzat com a mitgera entre parcel·les o accés.
- D) Els desplaçaments del ramat en un gran grup d'una finca a una altra que es facen assíduament han de discórrer pels camins.
- E) Quan una finca es trobe fumigada contra les males herbes, en les zones d'aprofitament el propietari de la finca ha de col·locar un cartell informatiu en els accessos en què indique: "Perill camp fumigat, i el Servei de Guardes Rurals ha de comprovar-ho en el cas de consulta o denuncia per part del ramader titular de l'aprofitament.
- F) Aquelles altres limitacions i condicions que per causes justificades, establisca el Consell Agrari Municipal.

TÍTOL XIV. INFRACCIONS, SANCIONS I PROCEDIMENT.

ARTICLE 32. INFRACCIONS.

1. L'incompliment, encara que siga per simple inobservança, d'allò que s'ha preceptuat en esta ordenança municipal, constituïx una infracció administrativa.
2. La responsabilitat administrativa derivada del procediment sancionador és compatible amb l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació alterada per ell mateix a l'estat originari, així com la indemnització dels danys i perjuís causats, que ha de taxar la Comissió de Valoració o Reclamacions, constituïda en el si del Consell Agrari Local. En este cas, s'ha de comunicar a l'infractor per a satisfer-la en el termini que a este efecte es determine i si no ho fa així, queda expedita la via judicial corresponent.

3. Quant a la classificació de les infraccions cal ajustar-se al que disposa l'article 140 de la Llei 57/2003 de 16 de desembre, de Mesures per a la Modernització del Govern Local.

ARTICLE 33. SANCIONS.

1. Les sancions que s'imposen s'han de determinar en la legislació sectorial aplicable i si no n'hi ha, d'acord amb el que estableix la Llei 60/2003 de 23 de desembre, de Mesures per a la Modernització del Govern Local.

2. Quan el Consell Agrari Municipal actue en funció d'arbitratge entre les parts que mantinguen un conflicte privat, ha de determinar la forma en què ha de quedar reparat el dany causat. Esta resolució és obligatòria per a les parts, en els termes establits pel Codi Civil i la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge.

3. L'òrgan competent per a imposar la sanció derivada del procediment instruït a este efecte és l'Alcaldia, la qual pot delegar esta competència, d'acord amb el que estableixen la Llei 11/1999, de 21 d'abril, així com en la Llei 39/2015, de 1 de octubre, del procediment administratiu comú, amb informe previ del Consell Agrari, que serà preceptiu no vinculant.

4. Per a fer efectiva la sanció pecuniària, l'Ajuntament del Verger, pot fer ús de les prerrogatives atorgades en la Llei Reguladora de les Hisendes locals, de 28 de desembre de 1988, inclosa la via de constrenyiment quan la sanció administrativa siga ferma en via administrativa.

ARTICLE 34. PROCEDIMENT.

1. És el que regula La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques (LPACAP) i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, tenint en compte que s'ha de procurar que l'òrgan instructor siga el regidor responsable de l'àrea i que dins del període probatori, s'ha d'incloure la taxació dels danys i perjudis, si n'hi ha, feta per la Comissió de Valoració i Reclamacions, constituïda en el si del Consell Agrari Municipal.

2. Quan la denúncia es referisca a fets que siguen de competència del Jutjat de Primera Instància i Instrucció, s'ha de remetre el propietari a l'òrgan judicial competent i l'Ajuntament s'ha d'abstenir d'instruir el procediment sancionador fins que no s'haja dictat una resolució judicial respecte d'això.

ARTICLE 35. TIPIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS I SANCIONS.

Primer- Tipificació de les infraccions i sancions:

1. L'incompliment, fins i tot a títol de simple inobservança, del que preceptua la present ordenança municipal constituirà infracció administrativa.
2. La responsabilitat administrativa derivada del procediment sancionador serà compatible amb l'exigència a la persona que hagi comès la infracció administrativa de la reposició de la situació alterada per ell mateix al seu estat originari, així com la indemnització dels danys i perjudicis causats.
3. Les infraccions a la present ordenança es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

1.-Són infraccions lleus:

- a) Incomplir amb les obligacions de mantenir adequadament les parcel·les i cultius que estableix l'article 18.

Respecte a l'incompliment d'aquesta obligació, les sancions es graduaran de la següent manera:

Article	Apartat	Opció	Superfície finques (m ²)	Qualificació	Tram Sanció	Import sanció sense reducció
35	1	a)	Fins 3.000	Lleu	200,00 a 499,99	200
35	1	b)	Des de 3.001 fins a 8.000	Lleu	500,00 a 749,99	500
35	1	c)	De més 8.001	Lleu	750,00	750

- b) No respectar les distàncies de plantacions i demés normes del títol VIII.
- c) Efectuar focs i cremes agrícoles sense comptar amb autorització municipal o sense adaptar-se a les normes i calendari de dates contemplats en el Pla Local de Cremes de l'any en curs.
- d) Abocar aigües residuals, gels, qualsevol tipus de fluids resultat de la deixalla de l'activitat humana o industrial, abandonar animals morts.
- e) El retard en el compliment de les resolucions d'Alcaldia o Regidoria Delegada.
- f) Totes les activitats prohibides o no permeses per aquesta ordenança i que no es trobaren tipificades individualment com a infracció, es consideraran a l'efecte de sanció econòmica com falta lleu.
- g) Totes aquelles infraccions a aquesta ordenança que no tinguin caràcter de molt greus o greus.
- h) Qualsevol altre comportament infractor no especificat en els apartats anteriors que comporte l'incompliment de la present Ordenança.

2.- Són infraccions greus:

- a) La reincidència en la comissió de dues o més faltes lleus en el termini d'un any.
- b) L'obstaculització de la labor d'agents municipals, ja siga personal tècnic a l'hora d'inspeccionar, com personal operari municipals (o contractats per l'Ajuntament) a l'hora d'executar subsidiàriament el treball.
- c) L'incompliment d'ordres municipals sobre la correcció de deficiències advertides.
- d) Les infraccions lleus que per la seua transcendència quantitativa i rellevància meresquen la consideració de greus.

3.- Són infraccions molt greus:

- a) La reincidència en la comissió de dues o més faltes greus en el termini d'un any.
- b) Proporcionar dades falses a la inspecció municipal, tant a l'hora de recaptar informació, com a l'hora de denunciar fets.
- c) L'incompliment de les ordres dictades pels òrgans competents en les matèries regulades per aquesta ordenança, quan hagen sigut objecte d'expedient sancionador
- d) Les descrites en l'article 140 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases del Règim Local

Sancions.

1. Les sancions per infracció a la present Ordenança seran les següents:

- a. Infraccions lleus: multes de fins a 750 €.
- b. Infraccions greus: multes des de 751 € fins a 1.500 €.
- c. Infraccions molt greus: multes des de 1.501 € fins a 3.000 €.

Multes coercitives i execució subsidiària

A fi de forçar la resistència del propietari en el compliment de les seues obligacions i fent ús del mecanisme previst en l'article 103 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu comú de les Administracions Públiques, l'alcalde podrà:

- 1. Imposar multes coercitives, amb periodicitat mínima mensual a fi de donar compliment a l'ordenat, en quantia de 65 euros setmanals. i s' imposaran amb independència de les sancions que corresponga per la infracció o infraccions comeses.
- 2. L' **execució** subsidiària a càrrec de l' obligat.

ARTICLE 36. CIRCUMSTÀNCIES MODIFICATIVES DE LA RESPONSABILITAT

1. La determinació del caràcter de les infraccions a la present Ordenança dependrà de la possibilitat de produir un risc o perill per a la salut i seguretat de les persones i per a la conservació del medi ambient i de l'entorn en general. També es tindrà en compte la intencionalitat, la reiteració i la reincidència.
2. En els actes constitutius d'infracció, comesos per menors d'edat o persones sense capacitat jurídica i d'obrar, la responsabilitat recaurà sobre els seus pares o tutors, curadors o guardadors.
3. L'aplicació de circumstàncies agreujants o atenuants implicarà la imposició de sancions corresponents a la infracció comesa en la quantia màxima o mínima, compensant la concurrència d'unes i altres, en tant que l'acumulació de diverses de la mateixa característica produirà l'aplicació de sanció corresponent a infracció de major gravetat.
4. La reincidència en la comissió d'infraccions de idèntica tipificació, podrà donar lloc a l'acumulació i a la imposició de multes en el seu grau màxim.
5. Es considera autor de les infraccions comeses a qui es detecte com a responsable de les accions o omissions realitzades, i subsidiàriament, el titular cadastral de la finca o al dels vehicles, materials o elements emprats per a la seva comissió.

Terminis de prescripció i caducitat.

Les infraccions molt greus prescriuran als tres anys, les greus als dos anys i les lleus als sis mesos.

Aquests terminis començaran a comptar a partir del dia en què la infracció s'hagi comès. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuran al cap de tres anys, les imposades per faltes greus al cap de dos anys i les imposades per faltes lleus al cap d'un any.

Aquests terminis començaran a comptar de l'endemà del dia en què hagi adquirit fermesa la resolució per la qual es va imposar la sanció.

Pel que fa a la caducitat se al que estableix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú i el que disposa la legislació aplicable.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera- En les zones de límit o delimitació entre el sòl urbà i urbanitzable amb el no urbanitzable, s'han de garantir, a través del programa d'actuació urbanística corresponent, l'accés adequat a les finques rústiques exteriors a l'actuació, així com les connexions necessàries a la xarxa de carreteres i camins rurals existents, siguen públics o privats.

Segona- En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta ordenança, el Consell Agrari Municipal ha de crear i constituir la Comissió de Valoració a què es referix en l'article 5.

Tercera- En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'esta ordenança, el Consell Agrari Municipal i l'Ajuntament del Verger, han de constituir una comissió mixta per a dur a terme la classificació dels camins d'ús públic que en l'actualitat d'acord amb la informació cadastral històrica es troben presumptament ocupats pels predis confrontants, així com el seu trànsit a l'ús públic, tenint en compte que amb motiu de la classificació dels camins que s'especifiquen en l'article 26 d'esta ordenança, l'Ajuntament no impedisca les accions regulades en l'article 46 i concordants de Reglament de Béns de les Entitats Locals, aprovat per Reial Decret 1372/1986, de 13 de juny.

Quarta- En el termini d'un any des de l'entrada en vigor de l'ordenança, els propietaris de finques afectades pel seu àmbit d'aplicació, han d'adaptar-se a esta ordenança, a l'efecte de complir-la pel que fa a tancaments, accessos, i mitgeres.

Poden elevar consulta per escrit al Consell Agrari Municipal en el cas de dubte o interpretació de la norma.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Única- ENTRADA EN VIGOR.

Esta ordenança entrarà en vigor als 15 dies de la publicació íntegra en el Butlletí oficial de la província d'Alacant, d'acord amb el que estableix l'art. 70.2 de la Llei de Bases de Règim Local.

